

४०४

सौम्यकं विद्या

५५५

वेदमित्रः तन्या विद्वमित्रः च द्वौ मित्रौ ।

वेदमित्रः अतीव गुणवान्, सत्स्वभावी, च
होनेदमिष्टः च आसन् । विद्वमित्रः अपि

पराक्रमी, सकलकलासम्पन्नः चासीत्

नौ येन्योक्तान् अध्ययनं कृतवन्तौ । गुरुकुलान्

प्रत्यागमनसमये तौ काननयात्रार्थं

प्रैक्षितवन्तौ च । काननयात्रा समये नौ

मृकः वृद्धः दृष्टवन्तौ । सः वृद्धः अवज्ञाः

तन्या चान्तरु अपि अशक्तः आसन् ।

वेदमित्रः वृद्धस्य समीपं आगत्य तस्य

सहाय्यं हतवान् । सः वृद्धः किं बुभुक्षुया, ^{क्ष}

पिपासया च पीडितवन्तः आसीत् । सः

तं भक्षणं पत्नं च हतवान् । विद्वमित्रः

वृद्धं न दृष्टवान् इति नादया तत्र स्थितः

च । वेदमित्रः मित्रस्य समीपं आगतवन्तः ।

सः विद्वमित्रः वेदमित्रं अपृच्छत् - त्वं

किं कारुणान् सस्य वृद्धास्य ^{तत् वृद्धास्य} सहाय्यं अक्ष्णुः ।

અવદર:-

ફેલવાન. વેદમિત્ર: તત્ વૃદ્ધ: રોગગ્રસ્ત
સ: સ્વયં ચાલિતુમપિ અશક્ત: । સાધુનાં, ર
યં સંરક્ષણં અશ્માકં કર્તવ્યમિવ इति અ
ગુરુ: મુવ ઉક્તવાન કિલ ? વિશ્વમિત્ર:
કિમપિ ન અવદર । સઃ તૌ યાત્રા પુનરાશ્રય
ય ।

માર્ગમદ્યે તૌ મુકં શુગાલોપચર । સ:
શુગાલ: અતીવ દુઃશિવતવાન આસન । વેદમિત્ર:
તથ્ય સ્મીપમાગત્ય કાશ્ચામપૃષ્ઠાત્ । તથ્ય
વાદે મુક: વૃણ: આસીત । વેદમિત્ર: શીઘ્રં
લપનતૈત્લં તથ્ય વૃણં લપિતવાન । શુગાલ:
સન્દુષ્ઠ: શ્રુત્વા ભ્રમં ક્ષ ધન્યવાદ: इति ઉક્તવાન ।
મતર દુષ્ટૃઃ વિશ્વમિત્ર: પુનશ્ચ મિત્રં અવૃષ્ણ
મૌ મિત્ર, મતર મુકં શુગાલ: મનસ્ય: મેવા ત્વં કિમર્થ
તથ્યૈ વૃણં લપનમકરોત ? વેદમિત્ર: અવદર:-
સૌંસિય સ: અપિ અશ્માક અતીવ દુઃશિવ: આસન ।
શુગાલ: અપિ દૈવિકસૃષ્ટિ: મુવ ।

તત્ સમયે દ્વયો: ગુરુ: તત્ર આગતવાન્
સ: વેદમિત્રં અવદર : ઈ વત્સ! ત્વં ઉત્તમ: મુવ ।

કુશળતિહાસીયિ & મુદ્દા વાંઠે અસ્તિ।